

BAHAR İLE UĞUR

ŞEFİKA GÜNEY

Memur bir ailenin tek çocuğu olan Şefika Güney 2001 yılında Ordu’da doğdu.

10 yaşındayken, bir yılda okuduğu 285 kitapla “En çok kitap okuyan öğrenci” ödülünü aldı ve bundan bir yıl sonra, kendisine ait rekoru 335 kitapla yenileyerek ikinci kez kazandı. 11 yaşındayken yazdığı *Melis* isimli romanıyla “Türkiye’nin en genç yazarı” olan Şefika Güney, 2013’te Karadeniz Kitap Fuarına Ordu Valiliği tarafından davet edildi ve burada, bir günde imzaladığı 350 kitapla farklı bir rekora imza attı.

Kasım 2013’te Mersin’de düzenlenen Konuşan Kitap Şenliğinde ödüle değer bulundu. 2014 yılında (13 yaşındayken) *Canım Dostumla Birlikte* adlı öykü kitabı Alfa Yayınları tarafından yayımlandı. 2015 yılında (14 yaşındayken) *Minik Kuşum Pırpır* adlı öykü kitabı yine Alfa Yayınları tarafından yayımlandı. Her iki kitap da bir yılda ikinci baskıya ulaştı. 2014-2015 ve 2016 yıllarında İstanbul ve İzmir Kitap Fuarlarına davet edilen en genç yazar oldu. Halen Muğla Fen Lisesine devam eden Şefika Güney aynı zamanda üstün zekâlı öğrencilerin devam ettiği Bilim ve Sanat Merkezi (BİLSEM) öğrencisidir.

Bahar ile Uğur

© 2016, Büyüdü Fener Yayınları

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayın Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Büyüdü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak

Genel Müdür Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni Jülide Kışlalı Raca

Editörler Ece Özbaş, Özgür Batur

Kapak Tasarım Elif Çepikkurt

Sayfa Tasarım Muzaffer Aysu

ISBN 978-975-252-184-1

1. Basım: Ekim 2016

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftahavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No: 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel: (212) 674 97 23 Faks: (212) 674 97 29

Sertifika No: 12088

Genel Dağıtım

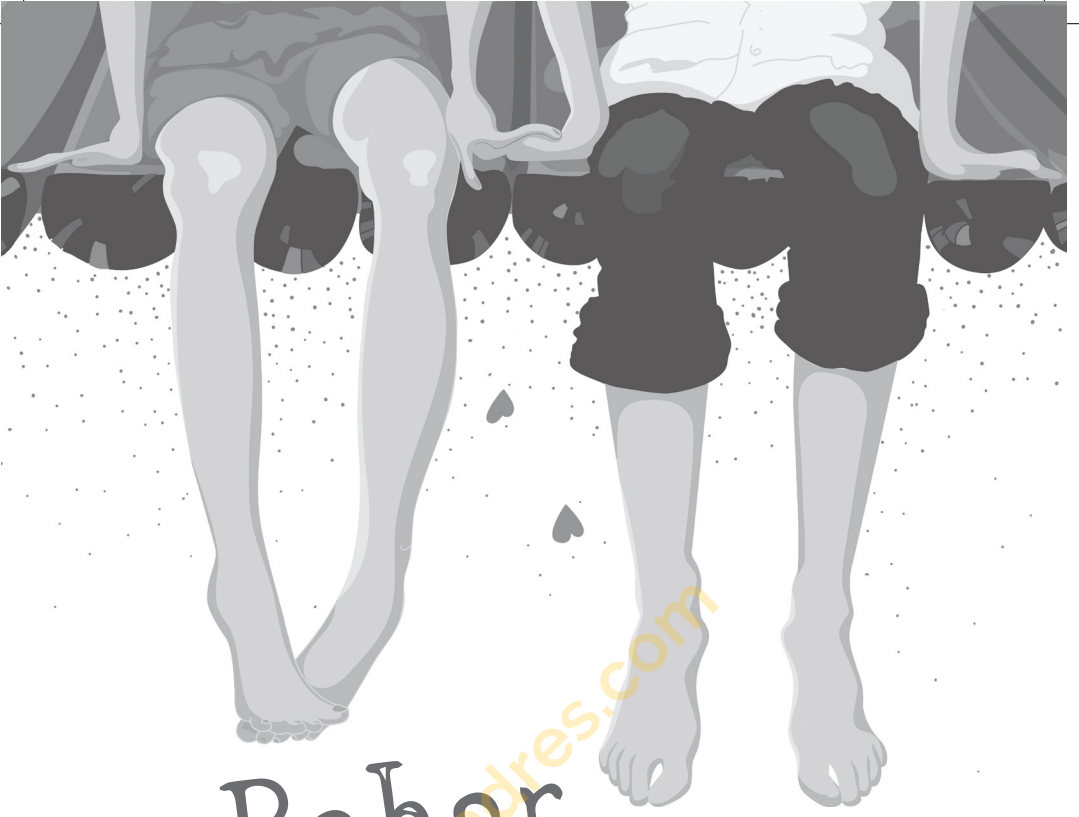
Alfa Basım Yayın Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No: 15 Fatih 34110 İstanbul

Tel: (212) 511 53 03 Faks: (212) 519 33 00

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika No: 10905

Bahar
ile Uğur

ŞEFİKA GÜNEY

tamadres.com

İçindekiler

1. İlk Karşılaşma • 7
2. Rastlantı • 14
3. Buluşma • 21
4. Eve Dönüş • 27
5. İkinci Buluşma • 31
6. Eğlence • 38
7. Babaanne Ziyareti • 46
8. Son Buluşma • 60
9. Teyze • 69
10. Taşınma • 78
11. Arayış • 89
12. Mektup • 110

tamadres.com

1.

İLK KARŞILAŞMA

Uğur ile Bahadır heyecan dolu, nefes kesen derbi maçını izledikten sonra sahildeki bir çay bahçesine oturdular. Maçla ilgili değerlendirmeler sokaklara, parklara kadar yayılmıştı. Kimi yüzler asık –yenilen takımın taraftarlarıydı bunlar– kimi yüzler ise tebessüm doluydu.

Uğur ile Bahadır mutlu olan taraftarlardandı. Önlerine uzatılan menüyü geri çeviren iki arkadaş, sadece içecek siparişi verdiler. Keyifle sohbet edip içeceklerini içerken Bahadır'ın cep telefonu çalmaya başladı. Arayan annesiydi. Bekletmeksizin yanıt veren Bahadır, telefo-

nun mikrofonunu kapatarak, “Annem yemeğin hazır olduğunu söylüyor, eğer bir işin yoksa birlikte bize gidip yemek yiyelim, ne dersin?” dedi arkadaşına. Uğur’un başıyla onay vermesi üzerine, “Tamam anneciğim, birazdan arkadaşım ile birlikte geliyoruz,” deyip telefonu kapattı.

Kapıya geldiklerinde evin anahtarını bir türlü bulamayan Bahadır zile bastı. Apartmanın giriş katındaki dairenin perdeleri kapalıydı. İkinci katta bulunan bir dairenin açık penceresinden yayılan piyano sesi sokaktaki gürültüyü bastırıyordu.

Kapı açıldı. Merdivenlerden çıkarken Uğur heyecanlanmaya başladı. Bahadır’la olan arkadaşlıkları daha çok yeniydi, annesini, babasını, kardeşini ilk kez görecekti. İkinci katta yarı açık duran kapıda orta yaşta, orta boylu, kısa saçlı kumral bir kadın gülümseyerek, “Buyurun,” dedi. İçeri girer girmez annesi Beyza Hanım’la Uğur’u tanıştıran Bahadır, yan odanın kapısını açar açmaz salona piyano sesi doldu. Gözleriyle etrafı tarayan Uğur, birden karşısında mavi kot pantolon üzerine siyah bir tişört giymiş genç bir kız görünce utandı.

Pencereden sokağa taşan piyano sesinin artık nereden geldiğini biliyordu Uğur. Piyanonun tuşlarına dokunan parmakların sahibinin kim olduğunu anlamıştı. Uğur’un

BAHAR İLE UĞUR

yanına yaklaşan ve adının Bahar olduğunu söyleyen genç kız Uğur'a gülümseyerek "Hoş geldiniz," dedi.

Bakmaya doyamadığı bir güzelliği Uğur'un karşısında duran. Sanki ağzından çıkacak yanlış bir kelimeyle kırılıverecek bir pırlantaydı. İçten olmayan, samimiyetten uzak bir bakışın bile onu solduracağını düşünen Uğur'un kalbi küt küt atıyordu.

Omuzlarına dökülen kumral, düz saçları, utandığında pembeleşen yanaklarını tam olarak kapatmamıştı. Kaküllerini eliyle geriye doğru iterken ortaya çıkan iri gözleri ıslıl ıslıldı. Kalın kaşları, uzun kirpikleri gözlerine ayrı bir güzellik katmıştı. Kalın bir kemerle sıktığı beli incecikti. Tıpkı az önce piyanonun üzerinde maharetle dolaşan parmakları gibi.

Kısa bir sessizlikten sonra salonun kapısında beliren annesi, Uğur'a ve onun ailesine dair sorular sorup, yakından tanımaya çalıştı.

Yemek masasında yediği her lokmada tavsiyelerde bulunan ve anlamlı yorumlar yapan Beyza Hanım'ı büyük bir dikkatle izleyen Uğur, sağında oturan Bahar'a bakmak için istediği fırsatı bir türlü yakalayamadı.

Uğur sadece Beyza Hanım'ın anlattıklarını dinlemekle ve her biten cümleden sonra başını sallamakla

yetiniyordu. Dayanılmaz bir çekiciliğe dönüşen Bahar'ın sessizliği, sabrını iyice zorluyordu. Bu duruma daha fazla dayanamayan Uğur bir anda başını sağa çevirince, Bahar'ın iri gözleriyle karşılaştı. Bu heyecan verici karşılaşma başını önüne eğip bakışlarını kaçırmamasına neden oldu. Kimseye belli etmeden bu âni kendi içinde yaşamak istiyordu.

Bu sırada annesinin yarım bıraktığı konuşmayı Bahadır maç yorumlarıyla sürdürmeye çalıştı. Bitmek tükenmek bilmeyen, ama Uğur için sıkıcı olmaya başlayan yorumlar artık cazibesini yitirmişti. Yendikçe lezzetini kaybeden yiyecek gibi sık tekrarlanan maç yorumları da sıkıcı oluyordu. Yemek bitiminde salondaki koltuklara yerleşen ev halkına kahve yapmak için mutfağa geçen Bahar'a günün ilk aksiliği kendini göstermişti.

Taşan kahve, ateşin de etkisiyle yanmaya başlamış, kokusu salondakilere kadar gelmişti. Durumu fark eden Beyza Hanım, konuyu değiştirip dikkatleri başka tarafa çekmeye çalışırken epeyce zorlanmıştı.

Fincanın yere düşüp parçalanması Bahar için bir başka aksilikti. Yüzünü buruşturan anne, oğlunun muzip gülümsemesinden hiç hoşlanmamıştı. Böyle zamanlarda Beyza Hanım'a hiçbir şey söylenmemesi gerektiğini